

Радой Ралин
Художникът

На Рафаел Михайлов

Унесен в нежност и рисуване,
бе закъснял да се ожени
и своите мъки нелекувани
таи като подути вени.

И всред разгара на войната
ожени се от доброта
с една напълно непозната
и стана закъснял баща.

Понеже беше непрактичен,
пред своята жена от срам
реши да стане героичен –
на фронта той замина сам,

без повиквателна, защото
кой би го викнал? И защо?
За него злото и доброто
кипяха от едно тесто.

Той не умееше да стреля,
нито да бъде топограф.
Хе искаше да се отделя
от другите със своя нрав.

Обходи всяко бойно място
и спря над не един убит
и после тушът му начесто
със сълзи биваше размит.

Той боевете не прослави
чрез настъпателни платна.
Той виждаше по-величава
човешката злочестина.

И не след дълго командира
го върна във тила, у нас.
Щял бил да демобилизира
боеспособната му част.

И тръгвайки си, той мълчеше,
той никога не укори,
но хората, с които беше,
остави малко по-добри.

1945, 1969

КРАЙ

© 1945–1969 Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Пламен Барух

Публикация:

Радой Ралин. Избрани творби в два тома. Том първи
„Български писател“, С. 1984

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5836>]